

Un pacte contra la realitat

El nou 'pacte del pollastre' entre Unió Valenciana i el Partit Popular té poc a veure amb l'acció política real. Només reitera la força de pressió dels regionalistes i els seus únics interessos: més càrrecs i més pressió per afavorir la secessió lingüística.

ARXIU / EFE

ARXIU / RAFA GIL

Eduardo Zaplana, president de la Generalitat, i Héctor Villalba, nou president de les Corts Valencianes. El nou acord reforça la capacitat de pressió d'UV i la poca influència ideològica en la política real del PP.

El nou pacte signat entre el Partit Popular i el seu soci en el govern valencià, Unió Valenciana, té, en realitat, ben poc de nou. Dividit en dos apartats: un acord de govern amb dotze objectius polítics, i un altre de compromisos prioritaris de govern amb trenta-dos punts, la majoria són meres declaracions d'intencions introduïdes per verbs de semàntica poc concreta com "impulsar", "intensificar" o "negociar". Destaca, sobretot, la redacció valenciana del text que segueix, encara que no estrictament, les normes secessionistes d'Unió Valenciana.

El fet mateix d'haver de repetir un acord que va ser signat el juliol de l'any 1995 posa en evidència la força d'Unió Valenciana que, una vegada solucionada la seua crisi interna, ha decidit estirar una mica més i arrancar més càrrecs al seu

Molts dels punts acordats són impossibles d'assumir ja que la Generalitat valenciana no hi té competències.

soci popular. Així, l'acord no escrit, apunta la futura divisió de la Conselleria d'Agricultura i Medi Ambient, actualment en mans d'Unió Valenciana, en dues conselleries que duplicarien els alts càrrecs a disposició dels regionalistes.

Sobre el text, Unió Valenciana, a més de forçar l'ortografia, ha introduït qüestions més aviat simbòliques com la declaració de nacionalitat històrica per a la "Comunitat Valenciana" o la defensa de l'"idioma valencià", per al qual es demana el reconeixement oficial en tots els fòrums corresponents, com el parlament espanyol o l'europeu. Però poques coses més. De fet, molts dels punts acordats són impossibles d'assumir ja que corresponen a sectors sobre els quals la Generalitat valenciana no té competències. Així, el punt sisè dels objectius polítics, que parla de la xarxa viària, les instal·lacions aeroportuàries i portuàries i les obres hidràuliques com a eixos fonamentals de la política de construcció d'infraestructures és inaplicable excepte en algunes carreteres sobre les quals el govern valencià

Dialogar amb qui?

“Serà preferència permanent de l’actuació política del govern valencià la potenciació de la societat civil, mitjançant el diàleg amb les organitzacions socials”

La frase és el punt número 12 dels objectius polítics del nou acord de govern. Connectar amb el món cívic no ha estat, de moment, una manera d’actuació preferent per part de l’executiu. La responsable de Presidència, Genoveva Reig, per exemple, s’ha negat repetides vegades a entrevistar-se amb els editors de premsa en valencià, i la consellera de Cultura, Marcela Miró, ha decidit reunir-se amb els responsables de la Fundació Renau després d’haver estat esquivant la reunió durant mesos. La mateixa consellera ha decidit no acceptar formar part del comitè d’honor del nou congrés de l’escola valenciana perquè, segons va dir, no volia “crisar els ànims”. Tampoc el president de la Generalitat, Eduardo Zaplana, ha volgut formar part del comitè en el qual estan tots els rectors de les universitats valencianes i, a més, el presi-

ARXIU / PUCHADES

dent de la UNESCO, Frederic Mayor Zaragoza, i tampoc no ha volgut rebre els organitzadors del congrés. Només alguns exemples de com entén el govern valencià això de connectar amb la societat civil. **J. S.**

sí que té competències. En el mateix paquet es poden col·locar altres punts que fan referència a l’estalvi d’aigua en el regadiu (punt 8), que és competència de les confederacions hidrogràfiques que depenen del Ministeri de Foment i Obres Públiques o la catalogació d’internacional per a l’aeroport alacantí de l’Altet (punt 22). Uns altres punts són aquells que fan referència a aspectes als quals el Par-

tít Popular s’ha negat totalment, com la “creació d’un marc actiu de descentralització i vertebració real de la Comunitat Valenciana”, és a dir, la comarcalització.

A Europa per Madrid. Referència a banda mereix el punt número 19, que reivindica una estranya “integració en la xarxa europea d’Alta Velocitat, a través de la construcció de la línia TAV que

unesca Madrid amb la Comunitat Valenciana”. La connexió europea passa, evidentment, per Barcelona, una línia que el Ministeri de Foment ja ha decidit ajornar per a després de l’any 2002. Ara, PP-UV reclamen la unió a Madrid i la barregen amb la connexió europea, quan, en realitat són dues vies molt diferents.

A més d’aquesta distracció, resulta evident que moltes de les bo-

Promocionar, però només cinc minuts

“Estímul dels esports tradicionals valencians, com a mostra cultural de la nostra idiosincràsia”

Aquest és el punt número 29 dels compromisos prioritaris del nou acord. De nou, la realitat té molt poc a veure amb el que diuen els papers. Enguany, per exemple, el nombre de partides del campionat d’escala i corda del circuit Bancaixa que retransmetrà la televisió valenciana serà zero. Des que va començar a funcionar aquesta lliga, la televisió valenciana havia incrementat la retransmissió de partides fins arribar a un total de sis l’any passat, que es van seleccionar entre les de la fase final, més competitives.

Enguany, però, la cosa ha canviat i la cadena valenciana es nega a retransmetre partides senceres i només ofereix breus connexions de cinc minuts amb els trinquets, enmig d’altres espais esportius. Només la televisió estatal, en la segona cadena, ha acceptat la possibilitat de retransmetre

ARXIU

alguna partida, però encara no ha concretat ni quina ni quan. Així doncs, la pilota valenciana haurà de buscar una altra forma de promoció, ja que la televisió li ha girat la pantalla. **J. S.**

Assegurar el castellà en la TVV

“Els mitjans d'informació de titularitat pública basaran la seua actuació en la pluralitat informativa, en el respecte a la diversitat i en l'especial cura en la promoció dels dos idiomes que conformen la nostra realitat cultural.”

Aquest és el text del punt sisè dels compromisos prioritaris de govern del nou acord signat entre el PP i UV. La potenciació en els mitjans de titularitat pública —els més importants són TVV i Ràdio 9— dels “dos idiomes” que es parlen al País Valencià, només poden referir-se a la necessitat d'introduir el castellà, una de les dues llengües, en Ràdio 9, que actualment emet íntegrament en valencià, i serveix de cobertura, tant per assegurar la presència del castellà en la Televisió Valenciana on actualment és la llengua aclaparadorament majoritària, com per introduir-lo ja, a priori, en el projecte de segon canal televisiu que la direcció de RTVV diu que prepara.

El punt introdueix un canvi significatiu en la idiosincràsia de l'ens que fins ara, almenys en la teoria, tenia una

ARXIU

dedicació preferent per promocionar el valencià. L'acord introdueix la necessitat de promocionar també el castellà i recull, en definitiva, les aspiracions dels sectors més oposats a qualsevol intent de normalització lingüística en els mitjans de comunicació. **J. S.**

Rehabilitar d'una altra forma

“Creació d'un pla estratègic de regeneració, rehabilitació, restauració i si el seu ús ho autoritza, reutilització del patrimoni monumental valencià, dels nostres pobles i comarques”.

És el punt número 28 dels compromisos prioritaris de govern en el nou acord. La seua aprovació ha coincidit gairebé amb la decisió de la Conselleria d'Obres Públiques i l'Ajuntament de València de retirar el Pla RIVA, de rehabilitació del centre històric de València, uns mesos després que fóra retirat el Pla RACHA que s'ocupava del centre històric d'Alacant.

Ambdós plans, que havien estat redactats per l'anterior legislatura socialista, han estat qualificats pels actuals responsables del govern valencià “poc realistes” i “ultraconservadors”. Els objectius d'aquells plans, que eren bàsicament els de conservar els elements monumentals de les dues zones i, a la vegada, conservar la trama urbana que els dota de peculiaritat, han passat a un segon pla. Segons va afirmar la setmana passada el conseller, els nous acords que se signaran amb els ajuntaments

ARXIU / RAFA GIL

podran “substituir alguns elements que fins ara es consideraven inamovibles” i tindran entre les prioritats “esponjar els centres històrics” mitjançant la millora dels accessos i de la creació de nous estacionaments per a cotxes.

En consonància amb aquest nou tarannà, la Conselleria d'Obres Públiques ha subvencionat en el darrer any només el 2% de les rehabilitacions de cases antigues en una política que defensa clarament l'enderroc i la nova construcció en contra de la rehabilitació de construccions velles i adaptades a l'entorn. **J. S.**

nes intencions que es contenen en l'acord no tenen res a veure amb la política que fins ara segueix el govern de la Generalitat valenciana (vegeu requadres) i la realitat de cada dia dona poc de crèdit a les línies signades entre els representants del Partit Popular i Unió Valenciana. El cas més sagnant potser és el del punt 8: “El Govern Valencià, desenvoluparà una política social, orientada a garantir i augmentar les prestacions de la societat del benestar, i a millorar l'actual nivell de renda dels ciutadans, com a elements solidaris de redistribució social. Els sectors socials més necessitats seran objectiu essencial d'aquesta política ja que asseguraran l'accés universal i gratuït de tots els ciutadans als serveis derivats de la política social”. Aquesta afirmació coincideix temporalment amb el debat a les Corts de la nova llei de serveis socials. El text, que ha estat elaborat pel departament que dirigeix el conseller de Treball José Sanmartín per substituir el que es va aprovar el 1989 després de cinc anys de debat, preveu la retirada de les prestacions socials a transeünts, immigrants i refugiats sense residència que haurien de conformar-se amb la caritat. Una plataforma que integra

cinquanta associacions de caire tan divers com Comissions Obreres i Càritas ha començat una recollida de signatures per retirar el projecte de llei.

Un altre punt on les conclusions de l'acord resulten allunyades de la política real és el de la promoció del valencià (punt 5), precisament ara que s'han retirat totes les ajudes a la premsa en valencià, s'ha eliminat la Direcció General de Política Lingüística i la Conselleria d'Educació ha decidit donar nou anys més als professors assignats en línies en valencià i que encara no el parlen perquè l'aprenen. Un altre punt on divergeix la realitat i el document és el que fa referència a la promoció de la vivenda (punt 15) diu: "Millora del pla de vivenda, així com l'aprofundiment en noves iniciatives per potenciar el lloguer o compra als menors de 35 anys". El síndic de greuges de la Generalitat valenciana acaba de resoldre que el govern valencià va violar la Constitució quan es va negar a concedir ajudes per comprar noves cases als ciutadans que les van demanar entre octubre del 1995 i juliol del 1996. En aquell moment no existia un pla d'habitatge en vigor, i mentre altres comunitats autònomes aplicaven una norma transitòria, el Consell valencià va decidir no donar cap ajuda, i punt. Tot un símptoma de la voluntat que amaga el paper del nou pacte.

Jordi Sebastià

El medi ambient, a la deriva

ARXIU / RAFA GIL

"La protecció i defensa del medi ambient serà objectiu preferent de l'acció política del Consell."

"Amb aquest fi es dissenyaran polítiques que garanteixen un desenvolupament sostenible i continuat, i impulsaran noves tecnologies netes, i donaran solució a la problemàtica dels residus".

La declaració correspon al punt setè dels objectius polítics del nou acord. El medi ambient, però, és un dels temes que més problemes està portant a la gestió del govern de Zaplana. A les mans de la regionalista Maria Àngels Ramon Llin, la Conselleria de Medi Ambient ha evidenciat durant la present legislatura una precarietat de mitjans i de pressupost que supera fins i tot els temps en què va ser inaugurada pel PSOE.

Sobre les bones intencions de la consellera han planat ombres cada vegada més fosques que apunten, per exemple, a la reducció imminent dels límits del Parc Natural de l'Albufera, el més gran i emblemàtic del País Valencià. Una reducció que han demanat, entre altres veus, la de l'alcalde de València, Rita Barberà.

Les polèmiques, però, són moltes i afecten tot el territori del país. Al sud, la marjal de Pego-Oliva ha vist com els aterraments il·legals es repeteixen, tot i la prohibició de la Conselleria, inspirats per l'iracund alcalde de Pego (UV). Al nord, la Conselleria d'Obres Públiques ha autoritzat la urbanització de la

platja de Massamagrell, l'única que no estava urbanitzada a la comarca de l'Horta i que, a més, conté una altra marjal, gràcies a un informe positiu redactat per un familiar dels propietaris de la zona a urbanitzar.

Per si de cas aquests casos foren poc representatius, la gestió dels residus urbans de València continua sense tenir un futur clar i, de moment, l'únic pas per solucionar el problema ha estat l'anunci de la supressió del Consell Metropolità de l'Horta, la institució que fins ara, mal que bé, se n'ocupava.

El Prat de Cabanes, espai natural de la Plana Baixa encara no té pla rector, a la Serra de Mariola (la Vall d'Albaida), fins i tot el capellà de Bocairent ha hagut de protestar per la tala indiscriminada d'arbres mentre la Conselleria només apareix en els dos llocs per col·locar cartells que indiquen la presència de la Conselleria de "Mig Ambient". J. S.

Generalitat de Catalunya
Departament de Treball

Entenem i
l'atensem

FONS
SOCIAL
EUROPEU

Servei Català de Col·locació

Si necessita cobrir un lloc de treball a la seva empresa
té a la seva disposició els telèfons 902 22 11 11 i 902 22 10 44 (*)

(*) L'àmbit d'actuació del SCC legalment es cenyeix a Catalunya